Déus, tombes i savis

QUIM CURBET

Des dels inicis de la humanitat ens persegueixen les ombres persistents dels déus, éssers alats que vetllen durant llargues nits que duren segles, que ens estimen -o que no- i que a vegades es devoren entre ells i ens arrosseguen fatalment cap a la foscor. Els déus omplen amb els seus capricis i les seves històries els nostres somnis ancestrals. Els seus noms ressonen en tots els nostres records antics i s'arremolinen entre les pedres i les tombes amb el mateix captenIment que destil·len els humans.

Hi ha qui es dedica a l'estudi de la història i també qui es dedica a l'estudi de l'estudi de la història, són els que giren la seva mirada cap aquells que han bregat amb entusiasme pel coneixement dels secrets enterrats pel pas del temps. Alguns d'aquests homes savis han deixat petja indeleble i han marcat profundament el destí de la humanitat.

Johann Joachim Winckelmann va morir tràgicament l'any 1768 i, malgrat el pas del temps, els grans instituts arqueològics segueixen celebrant any rere any la data del seu aniversari, com si fos el propi. 64 anys després moria també Jean-François Champollion considerat com el pare de l'egiptologia, gràcies al fet d'aconseguir desxifrar els jeroglífics de la famosa pedra Rossetta, i els dos, finalment, uneixen el seu destí en el famós llibre de C.W. Ceram Dioses, tumbas y sabios, que va prologar amb un sorprès entusiasme -en una primera edició en castellà- l'arqueòleg gironí Lluís Pericot.

El senyor Pericot és recordat per diverses generacions d'historiadors que el van tenir de professor o que van utilitzar els seus llibres de text, tot i que la majoria de gironins l'associem a un codi postal cada vegada que pronunciem el seu nom. L'avinguda Lluís Pericot travessa la part més nova i més poblada de l'eixample gironí i, en una de les seves cantonades, va fer exclamar a la xicota del protagonista de Soldados de Salamina aquella frase que jo sempre he considerat memorable: «Mira: 'Avinguda Lluís Pericot - Prehistoriador'. Vaya mierda de ciudad!, le ponen el nombre de una calle a alguien que ni acabó la carrera».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/06/01/deus-tombes-savis/786149.html?utm_source=rss